

Ένα κάθε μήνα.

Αγαπητοί μου ένορίτες,

Αφορμή για να γράψω λίγες σκέψεις αυτό το μήνα πήρα από δύο φράσεις του Αποστόλου Παύλου. Η πρώτη φράση είναι από την Β' επιστολή προς Κορινθίους, (κεφ. 5^ο στίχο 9): «διό και φιλοτιμούμεθα... εὐάρεστοι εἶναι τῷ Κυρίῳ». Γι' αυτό και φιλοτιμούμαστε να είμαστε εὐάρεστοι στον Κύριο. Η δεύτερη φράση είναι από την Α' επιστολή προς Θεσσαλονικείς, (κεφ. 4^ο στίχους 11-12): «φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν και πράσσειν τά ἴδια και ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσίν ὑμῶν, καθώς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατεῖτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς ἔξω και μηδενὸς χρείαν ἔχητε». Να προσπαθεῖτε με φιλοτιμία να ἡσυχάζετε και να ἀσχολεῖστε με τις δικές σας υποθέσεις και να ἐργάζεσθε με τὰ χέρια σας, ὅπως σᾶς παραγγείλαμε, για να συμπεριφέρεσθε με εὐπρέπεια πρὸς τοὺς ἀπίστους, πὺ εἶναι ἐκτός τῆς Ἐκκλησίας, και να μὴν ἔχετε ἀνάγκη ἀπὸ τίποτα.

Χρησιμοποιεῖ ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἕνα ἰσχυρὸ ρῆμα: τὸ φιλοτιμοῦμαι, μία ἰσχυρὴ ἔννοια: τὴν φιλοτιμία, για να μᾶς πεῖ ὅτι, ὅποιος ἔχει φιλότιμο, προσπαθεῖ να εἶναι εὐάρεστος στὸν Θεὸ και να συμπεριφέρεται με εὐπρέπεια πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ φιλοτιμία εἶναι ἐκεῖνο τὸ ἔντονο συναίσθημα τιμῆς και προσωπικῆς ἀξιοπρέπειας. Ἡ φιλοτιμία εἶναι ἡ εὐσυνειδησία, ἡ μεγαλοψυχία, ἡ ἀφιλοχρηματία, ἡ εὐαισθησία, ἡ συναντίληψη, ἡ προθυμία για ἐκτέλεση ἐντολῆς ἡ παροχῆς ὑπηρεσίας. Ὁ φιλότιμος ἀνθρωπος ὅ,τι κάνει, δὲν τὸν κουράζει οὔτε τὸν καταπιέζει. Τὸ κάνει ἀπὸ ἀγάπη, τὸ κάνει ἐπειδὴ ἀξίζει, ἐπειδὴ εἶναι μεγάλο, ἐπειδὴ εἶναι ὑψηλό. Τὸ κάνει ἐπειδὴ εἶναι για τὸν ἀνθρωπο, για τὴν οἰκογένεια, για τὴν πατρίδα, για τὰ δημιουργήματα τοῦ Θεοῦ, για τὸν ἴδιο τὸν Θεό.

Τὸ παιδί, ἀπὸ φιλοτιμία, βοηθάει τοὺς γονεῖς στις δουλειές, τοὺς ὑπακούει, τοὺς σέβεται. Ζεῖ χωρὶς σπατάλες, δὲν ντροπιάζει τὴν οἰκογένεια με τὴν ἀπρεπῆ συμπεριφορά, μελετᾷ τὰ μαθήματά του, δὲν τεμπελιάζει, ἔχει σεβασμὸ πρὸς ὅλους.

Οἱ γονεῖς, ἀπὸ φιλοτιμία, εἶναι ἐργατικοί, ἀγαποῦν τὰ παιδιά τους, τὰ παιδαγωγοῦν κατὰ Θεόν, τὰ μορφώνουν κοινωνικά. Εἶναι ἠθικοί και τίμιοι. Ἐνδιαφέρονται να ἀποκτήσουν καλὸ ὄνομα στὴν κοινωνία, για να μὴ ντροπιᾶσουν τὰ παιδιά και τοὺς ἀπογόνους τους.

Ὁ ὑπάλληλος, ὁ ἐργάτης, ἀπὸ φιλοτιμία, ἐργάζονται ἀποδοτικά, χωρὶς ζημιές, κλοπές και ἀτιμίες. Ἀγαποῦν και σέβονται τὸ ἀφεντικό.

Ὁ ἐργοδότης, με φιλότιμο, ἐνδιαφέρεται για τὸν ἐργάτη, τοῦ παρέχει τὰ ἀναγκαῖα, τὸν πληρώνει ἱκανοποιητικά, τὸν συμπεριφέρεται με σεβασμὸ.

Ὁ δάσκαλος, ὁ καθηγητής, πὺ ἔχει φιλότιμο, ἀγαπᾷ τοὺς μαθητῆς, ἐνδιαφέρεται για αὐτούς, προσπαθεῖ να τοὺς μορφώσει με τὰ ὑγιῆ ἥθη και ἔθιμα, ἀγωνίζεται να τοὺς διαπαιδαγωγήσει σύμφωνα με τις διαχρονικὲς ἀξίες και τὰ ὑψηλά ἰδανικά.

Ὁ Ἱερέας, ὁ Ἐπίσκοπος, ἀπὸ φιλότιμο, προσπαθεῖ να εἶναι εὐάρεστος στὸ Θεὸ και στοὺς ἀνθρώπους. Διδάσκει στοὺς πιστοὺς τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ, τοὺς ἐνισχύει, τοὺς παρηγορεῖ, ἐνδιαφέρεται παντιοτρόπως, προσεύχεται, τελεῖ τὰ μυστήρια, ἐργάζεται τις

ἀρετές, ἐξαγιάζεται. Ζεῖ ἀσκητικά καί ἐκκλησιαστικά. Ἀσκεῖ τήν ἀφιλοχρηματία καί τήν ἐλεημοσύνη.

Ὁ κάθε πιστός, ἔχοντας φιλότιμο, ἐπιθυμῆ νά γνωρίσει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀγωνίζεται πνευματικά, ἀποκόπτει τὰ πάθη, ἀσκεῖται στήν ἀρετή, ἀποφεύγει τὰ σκάνδαλα, ἀντιλαμβάνεται τόν πλησίον. Ἡ ἀλληλοβοήθεια εἶναι διαρκές μέλημά του. Δέν παραλείπει τήν εὐγνωμοσύνη. Ὁ ἀγιασμός εἶναι ὁ τρόπος ζωῆς του.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ εἶναι φιλότιμος ὡς πρὸς ὅλα. Φροντίζει γιά τὸ σπίτι του, τὴ γειτονιά του, τὴν πόλη του, τὴν πατρίδα του, τὴ φύση ὅλη. Ἀπὸ φιλότιμο. Ἀπὸ ἀγάπη. Δέν ξοδεύει, δέν καταστρέφει, δέν σπαταλᾷ, δέν ἀσωτεύει, δέν βρωμίζει. Προσφέρει ἐδελοντικά, προσφέρει ἀπὸ τὸ ὑστερημά του, ἐνδιαφέρεται γιά τὸ κοινωνικὸ σύνολο. Πρὶν ἀπὸ ὅλα αὐτά, ἔχοντας φιλοτιμία, προσπαθεῖ νά διορθώνεται καθημερινά.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὁ φιλότιμος, δέν προκαλεῖ μὲ τὴν ἐπίδειξη τοῦ πλούτου, οὔτε μὲ τὴν ἐφήμερη ἰσχύ, οὔτε μὲ τὸ ἄσεμνο ντύσιμο, οὔτε μὲ τὴν ἀδυροστομία του. Σέβεται τὸν ἑαυτό του καὶ τοὺς ἄλλους, σέβεται τοὺς μικροὺς καὶ τοὺς ἀνήμερους. Δέν ζεῖ κοσμικά. Ἔχει φόβο Θεοῦ, ἀγαπᾷ τὸν Θεὸ καὶ ὑπακούει στὸν Θεό.

Ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ζεῖ σύμφωνα μὲ τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ ἀπὸ φιλοτιμία. Εἶναι εὐαίσθητος, εἶναι εὐγενικός, εἶναι εὐγνώμων, εἶναι συνετός καὶ σώφρων. Συλλογίζεται: Ἄν ὁ Θεὸς ταπεινώσει τὸν ἑαυτό του καὶ ἔγινε ἄνθρωπος καὶ σταυρώθηκε καὶ πέθανε γιὰ μένα, ἐγὼ τί πρέπει νά κάνω γι' Αὐτόν; Πῶς πρέπει νά σταθῶ ἀπέναντί του; Καί ἡ ἀπάντηση ἔρχεται αὐθόρμητα: Νὰ ζήσω ὅπως θέλει Αὐτός, ὁ Κύριός μου καὶ ὁ σωτήρας μου Ἰησοῦς Χριστός.

Εἶναι αὐτὸ πὸν τονίζει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: «Ἡμεῖς φιλοτιμούμεθα εὐάρεστοι τῷ Κυρίῳ εἶναι». (Β' Κορ. Ε' 9). Ἐμεῖς, ἀπὸ φιλότιμο, θέλουμε νά εἴμαστε εὐάρεστοι στὸν Χριστό.

Μὲ κάθε εὐχὴ καὶ εὐλογία
νά ἀποκτήσουμε φιλοτιμία

ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Βασίλειος Λ. Βασιλείου